

วันดี ธาดาเศวร์. (2548). กระบวนการกลายเป็นเมืองกับความเป็นชุมชนชนบท : กรณีศึกษา
 ชุมชนตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
 (การวิจัยและพัฒนาเมือง). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
 คณะกรรมการควบคุม : ดร.ชัยวัฒน์ หน่อรัตน์, รองศาสตราจารย์สุมาลี ไชยศุภรากุล.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษา 1) การก่อเกิดและความเป็นมาของชุมชนชนบท
 2) การดำรงอยู่ การปรับตัวของชุมชนชนบทอันเนื่องมาจากอิทธิพลของเมือง และปัจจัยที่มีผลต่อ
 การดำรงอยู่และปรับตัวของชุมชนชนบท

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ จัดเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยผู้ให้ข้อมูล
 คือผู้นำชุมชน ผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชนและผู้ที่มิบทบาทในการพัฒนาชุมชน และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม

ผลการวิจัยพบว่าชุมชนบางหลวงสันนิษฐานว่าอาจก่อเกิดในสมัยอุทอง ในอดีตชาวชุมชน
 ดำรงชีวิตแบบสังคมกสิกรรม จนกระทั่งปี พ.ศ. 2499 เริ่มมีความเจริญแบบเมืองเข้ามา ทำให้ชุมชน
 มีการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงในด้านอาชีพ การคมนาคม สื่อสาร การใช้ทรัพยากร การอพยพ
 ย้ายถิ่น ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และวัฒนธรรมประเพณี ความเจริญของเมืองที่เข้ามาใน
 ระยะแรก ทำให้ชุมชนกลายเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญด้านการค้าขายและการเกษตร
 มีผู้อพยพเข้ามาจำนวนมาก แต่ในระยะต่อมาพัฒนาการด้านการคมนาคมขนส่งทางบก กลับชักนำ
 ให้คนหนุ่มสาวย้ายถิ่นออกจากชุมชนไปสู่เมืองใหญ่ที่เจริญกว่า ทำให้ชุมชนเหลือเพียงคนแก่และ
 เด็ก แต่พวกเขายังคงให้ความสำคัญกับครอบครัวและวัฒนธรรมประเพณีที่ยังคงสืบทอดกันมาใน
 ชุมชนด้วยการกลับบ้านในเทศกาลสำคัญ ๆ

งานวิจัยนี้ให้ข้อเสนอแนะว่า กระบวนการกลายเป็นเมืองที่เข้ามาสู่ชุมชนชนบท มีทั้งส่วนที่
 ให้คุณและให้โทษต่อชุมชน ชาวชุมชนจึงควรตระหนักและเรียนรู้ที่จะเลือกรับความเจริญแบบเมือง
 ไปพร้อม ๆ กับการรักษาคุณค่าของความเป็นชุมชนชนบท

The objectives of the research were to study the formation and evolution of the rural community and to investigate the effect of urbanization and factors influencing the existence and adjustment of the rural community.

The study was a qualitative research. Data were collected by using interview guideline and participant observation. Informants were community elderly and personnel related to community development.

The study found that the formation of Bangluang community was presumably believed to be originated in the King U-thong Era. In the past, the people's way of life had been totally an agriculture society until the year 1956, when the growth of urbanization gradually expanded to the community, causing the adjustment and change of the community in every aspects which were occupation, transportation, communication, migration, natural resources allocation, the relationship in the family and tradition and culture. In the beginning, the growth of urbanization had transformed the rural community to be the center for agriculture and trading with a large flow of in-migration. In the later period, the development in railway transportation had conversely led the young adults to migrate to the bigger and more urbanized cities leaving the community with the elderly and children. However, these adults migrants still valued the importance of family and their traditional culture by returning home on several festive occasions.

It is suggested that the process of urbanization provided both advantages and disadvantages for the rural community. Therefore the people should be aware and learn to selectively adopt the progress of urbanization along with the effort to preserve the value of the community.